

VM Ålesund - betraktninger fra 6.plassen

Denne rapporten kan ses litt i sammenheng med det jeg har skrevet på egen hjemmeside, www.bjornarericstad.com. Jeg gjentar dermed ikke det, men kommer med litt annen analyse og erfaringer her. Les gjerne på hjemmesiden min.

Rent arrangørmessig var VM en gedigen suksess, for våre norske seilere var jeg litt skuffet. Selvfølgelig må man ta hensyn til at mange seilte sitt første VM, men jeg hadde håpet at flere skulle ha enkeltplasseringer på topp 10. Selv hadde jeg to fokusområder for å kunne plassere meg topp 6, gode starter og riktig plassering i forhold til feltet. Ofte så jeg mange norske med gode muligheter helt frem til rundinger, for så og bli borte. Jeg har tenkt litt på hvorfor det skjedde, og min konklusjon er feil fokus på plassering i felt inn mot merker. Det aller viktigste ved merkerundinger er å ha fri vind så lenge som mulig, ikke om man seiler høy eller lav kurs. Slag innenfor den forbudte trekant er nettopp, forbudt. Den forbudte trekant går mellom toppmerke og styrbord og babord layline fire-fem båtlengder fra merket. Spesielt hvis man kommer opp 10-30 taper man mange båter på mange slag der. For lite vind i midten gjør at kantene går vesentlig raskere.

Jeg gjorde mitt beste VM i 2.4. Hovedgrunnen er ikke at jeg går spesielt fortere enn noen andre norske, i NM tror jeg den raskeste seileren fort er Harald. Spesielt hvis vi ligger ved siden av hverandre og skal seile rett fram i fem minutter. Men det å seile en bane er noe helt annet. Da er båtfart mer enn kun å seile rett frem, det er også plassering i forhold til andre rent strategisk. Gjennom min trener Lars har jeg fått et bedre fokus på hva som gir store gevinster. Plassere seg riktig i feltet gjør at man går raskere enn de fleste. Jeg er veldig enig teorien til en sveitsisk Starseiler, som sier at det er bedre og ha 95% båtfart i alle forhold og seile 100% riktig strategisk, enn og fokusere på og oppnå 100% båtfart og seile 95% riktig strategisk. Strategien betyr mye mer enn båtfart, og man vinner mange meter ved å ligge rett i forhold til neste vindskift eller -trykk. I større felt er det kritisk at man ikke havner i midten, men kommer ut på en kant og skaffer seg fri vind. Klarer man også og ha fokus på høy og lav kurs, sammen med hvor neste trykk kommer har man en vinnerkombinasjon.

Seiersoppskriften for VM 2011 var og treffe vindskiftene/-trykkene, sammen med fokus på strøm. Vinden var viktigst og det var kun de gangene vinden ikke ga noen spesielle indikasjoner at jeg seilte der det var mer gunstig strøm. Og hvis jeg husker riktig var det kun den siste dagen at det var strømmen som ga uttelling og ikke vinden (dette kan jeg ikke si helt sikkert, da jeg ikke hadde nok info om strømmen og seilte en del på følelse). Rent topografisk var den store kollen, som lå litt til venstre for kryssmerke, som styrte mye av showet. I midten var det mindre vind enn på kantene, og man kunne få en fin avslutning fra venstre når vinden kom rundt på den kanten. Personlig seilte jeg meg opp flere plasser ved å gå venstre på kryssen (høyre på linsen). Det virket som det ble mer trykk de siste 50 meterne frem til babord layline, spesielt andre dag. Og siden vinden var mindre i midten og feltet også gjør at det er mindre vind i midten var man dømt til å tape ved å ende i midten. Selv om man var topp 5 tapte man mange båter på andre kryss ved å plassere seg i midten. De gangene man kunne gå mot midten var når kompasskursen var veldig gunstig. Ellers måtte en vente til man kom til layline.

Mitt beste minne, men også det som irriterer meg mest, er den siste seilasen. Da hadde jeg bestemt meg for å ta litt mer risiko, ved å separere meg litt mer til feltet, og gjøre det til

høyre for feltet. Hadde en bra start og kunne tidlig slå over mot høyre. Fikk noen gode kurser og gå tilbake på, men traff ikke spikeren siste 100 meterne og rundet 8. På lensen kom et skift som gjorde at jeg tidlig jibbet til babordhalser. Harald lå nesten ved siden av meg en periode. Med min gode båtfart på lensen seilte jeg meg helt opp i teten, rundet venstre merke som første båt (sett fra lensen) og spilte høyresiden på kryssen. Gjorde en helt grei kryss og rundet rett bak Hasse Asklund på kryssmerke. På lensen kjempet jeg mellom Hasse og Lennars Heselius om venstre lensemerke. En kamp jeg vant. Dessverre hang storseilskjøte seg litt fast i rundingen, og den ble ikke perfekt. Lennart fikk seilt seg opp på siden av meg og det ble en kamp om og seile høyest. Jeg klarte å presse ham slik at jeg var fri til å slå. I det jeg slo, slo Lennart også og det ble på nytt en kamp om høyden. Denne gangen var det Lennart sin tur til og presse. I det det var 20 meter igjen til mållinja måtte jeg slå for ikke og stoppe helt opp, Lennart måtte falle for å få fart i båten. Akkurat da trodde jeg at jeg hadde seieren. Men Lennart fikk slått igjen, og klarte å skyte linja bedre enn meg og vant med 10 cm i følge målbåten.

Hva er det så som mangler for å bli best?

For meg personlig tror jeg 100-150 timer i båten denne høsten vil gjøre underverker. Harald har gjort en kjempejobb med mine nye båter og jeg trenger enda litt mer tid for å kunne hente ut enda litt mer toppfart, sammen med å løse de siste strategiske utfordringene. Startene mine er gode nok, det samme er lensene. Mens jeg kan bli råere på kryssen, spesielt første halvdel av første kryssen. Det har med risikovilje og -teft. Jeg synes spesielt Stellan er rå på akkurat ta riktig risiko i forhold til den båtfarten han har og dermed muligheten til å seile seg opp igjen hvis det går feil. De gangene jeg traff perfekt fikk jeg serien 2, 3, 3, 4, 4. Men den ene gangen jeg bommet skikkelig ble det en 26.plass. Klarer jeg å redusere den plasseringen, samtidig som «mellomplasseringene» mine, 9, 12, 14, 14, 15 blir litt bedre har jeg mulighet for pallen. Ved å gjøre mine mellomplassering noen poeng bedre ville jeg kjempet med Lennart og Rikard om tredjeplassen. Spesielt burde 14 og 15.plassene vært nærmere 10.plasser.

Håper mange av dere tar turen til Italia neste sensommer. Det er gøy med VM på hjemmebane, men enda mer gøy og oppleve andre kulturer. Og Italia i september er på ingen måte feil